

1868 január 29.

Tonpa Mihály

K. 513/1074.

A kedves jó Jánosom!

szives, homri s barátságos érde-
keltségét mutatni szerettem volna, mely
minden hízfába korot, s felvilágosi-
tott előttem. Most már leírásomat
minden, mit aelőttem nem értem.

De hát tudálod-e nálam ez? én tá-
vol vagyok arról a világtól; s ime
arról is rit benne éltem — egy jókora
például — melyen barátságos lőnek!

A közlést olvasom én is, de nem látom fel,
a most elmondott okot.

Növekedésem VIII fejezet 1867 ben jelen meg,
kár; így nem pályáshat tulajdonké-
ppen, pedig abban van tényleg legelső tár-
sasko, jó barátság; de az is se baj, mert
minis igen érdekesen kifejtet, az is pá-
lyáit moralizál, minis irodalmi egyé-
niségemre megalkotó volt. Az igaz

fortémit. Ne félts, ne aggódjál, rajtam; minis a tá-
rsaságó harr, megfigyelt az ilyen történet által. —

csudálon, sőt magyarázom napra:
hogy min' birtokában az a fű; hű-
sán emlékezem: hogy + lövi el, a
megküldööm. Az nagyon csudálatos, sőt
érthetetlen volna, hogy éppen Te ne láj
fölem il'ermít. Gondom, Teend: hogy
rövid nap alatt kálád legyen.

Leveled előttem van, nagy vártól; s min'
hogy izmi előjött egy tárgy mel' már
emléke volt: én is mondok meg valamit.
Egyszer a lelked, ily széles pályárasnál
na' nagy leka kedaruról bejött; ha
— Mime magam is — nem ömöröcs az
ember a dolgok csingye-binjával. S
most már ved' elhíve: hogy feleste-
ges baráti érintésed s órád: noha, ne
lőgy gyermek!

Mi telegrammomat illeti: nem csudálatos hogy
megdöbbenétt; Zerecsed s felhő, be-
váltágot nyilatkoztam volt az. En is meg-
döbent magamtól pereser Jánoson,

Nem azért mintha gyánim volna:
hogy az a híres S^z Teréz volt jár,
vagy épen kiesett tengelyéből nálam; de
azért: mert az egész lény- & egyéniségem
Nai Tonya Mihályról hívat és ömleszt
csókos, elmállásai nyomorultul kereszties
érem. Mivel éndelen? józan, mérsel-
letes életem; egész életközöm
ide vége 3 ~~3~~ ~~2~~ voltam berapva,
úgy emlékezem. Nem dobizoltam, nappali
tevé az életem idgés; nem tartóztam, te-
hagó nem voltam, (mert több elöt / Arany-
kötet mondva: nem érvettem, még gondola-
ban, vázban, álomban se érvettem. Mire kös-
ember, beleegyeztem kívül más asszony.)

Es most mité lessem!! mily porok tessék és lel-
ki éinordal kell küldenem; illetve életem
szünetes végvársaból; kívátsalomas nem
viténem, nem igazat, dolgerkatam, elmélet-
kém, nem költészet! cselede imortatós tém
üldöz: szemive levet, világsz örludatual

testi / helleini koliri vagy len-sibai.
A nékiül. a jorrot, gaz tortomas ier
hallom ginyolodni: hép volna elui maus
erelör uer-e? Só volna meghalni g ~~hép~~!
Nem lepod nyomomul fény söt embenek gér
nyolnar, is deivelhel aral: mit lepeden
lepeden visel?

Phosás meg e keseni kifeladieu! Most vi-
márylodtan — jan 30ra viradilag, eifel
utóm két óralor — áeriba, zegen viradó
kömei, ~~zegen~~ ^{halvány} lengő arnyamai, ti löbber
zeuved niattan, litorosa, niva magam.
Most vob ~~pede~~, lettem zereu bariga,
most inom én eretes kered! érti meg,
ne isily el, hanem lepeden, só kesess!
Ne erudáid e hangor, engem hered oia virad-
lanak; 1, 1/2, 3 oris elhom eifelulias,
olyan idegrángaitásfol löre, hossz az idegen
elfut elölém, mellölem. Lely állapocban ne
erudáid: he botondor, vagy beplátt olyan, mi
Völ maga se lufu muror, hez az emben!
De nyugosít meg! igen vira az elyeu jorrot és
cud az ezyppár magad formax válatpor dör ~~er~~
Círallat lettemböl, lettem bariga. X igu kúced
Tom